

כ"א מרחשון ה'תשע"ה 14.11.14

מגזין מס' 304

שבת פרשת חיי שרה

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

החייך כסנא

מגמה חיובית ובונה

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב קלב

האמת, עצם החיות הבלתי גבולית, אינה שייכת לאף אחד. איש אינו יכול להשתלט עליה ולנכסה לעצמו – את האמת רק משרתים! האפשרות היחידה הניתנת לבני אנוש ליצור איזושהי התקשרות ומגע עם האמת, היא התבטלותם המוחלטת לצויה. הממליך על עצמו את כללי החיים לקיימם בפועל, הופכים חייו הגשמיים עדות לתמצית ולשד ההויה כולה, מרום המעלות ומדרגות ועד סוף כל דרגין. על מאמר הזהר "לית אתר פנוי מינה" (אין מקום פנוי ממנו), אמר אחד הצדיקים: הקב"ה נמצא בכל מקום חוץ מתודעת האדם הטבעית. כי אצל האדם, ההרגש העצמי הפנימי ותחושת הנוכחות האלוקית אינם מתגלים אלא במי שמפנה להם מקום... וכדברי חז"ל אודות מאמר השכינה "אין אני והוא (בעל הגאווה) יכולין לדור" (באותה תודעה).

רק נכונותו של האדם (ובעיקר אומץ לבו) לבטש ישותו כדי לצאת מ'קטנות המוחין' שמצד היוקר העצמי הטבעי – ובמילים פשוטות, להכיר בחולשותיו ולפעול לתקנן – היא שפותחת בפניו את האפשרות "לארח" בתודעתו התבוננות כנה ב'ערכים מתוקנים' לפי ערכו. וכשאני מבטל עצמי ל'ערוך מתוקן' ובאמת 'עושה לו חשבון' (ללא תנאים, בכל מזג אויר ובכל מצב רוח), אזי נרתמות כל יכולותי, ובפרט השכליות, בשירות הענין. אם זו יכולת ה'חכמה', יכולת הבזקת הרעיונות שבי, הרי שמעתה תתפנה היא מעיסוקה בצידם הסתמי והשלילי של החיים לטובת חיפוש רעיונות בכיוון החיובי והבונה. אשר זוהי המעלה המכונה בחסידות 'גדלות המוחין': התמקדות האדם במימוש כשרונותיו וניתוב תכונותיו הטבעיות בשירות אמיתת הדברים.

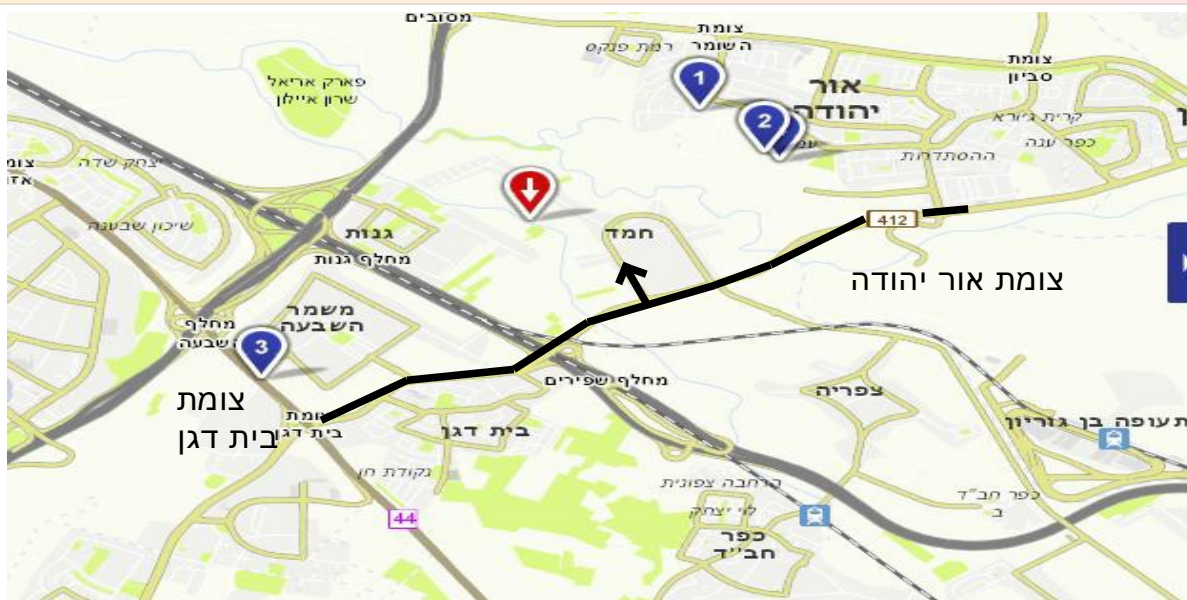
ואין מדובר בדוקא ברעיונות הנוגעים לענינים רוחניים נשגבים ומופשטים שבין אדם למקום, אלא גם בכל הקשור ליחסי אנוש פשוטים שבין אדם לחבירו, המונחים לפנינו ממש מתחת לאף. כגון: ללמד עצמי להיות בן זוג כפי שאמיתת הזוגיות דורשת מכל אחד ואחת מאתנו, וכך גם להיות הורה אמיתי, חבר אמיתי, וכדומה. ואדרבה, חתירת האדם ליחסים תקינים ומוארים בינו לבין זולתו היא מעיקרי ההויה היהודית הבריאה.

לוח שבתות

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 20:30 בדיוק במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

**התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:00) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק
052-4-446-144**

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

תכלית הבריא

מהי מטרת הבריא

אנשים נולדים, חיים בעולם הזה כמה עשירות שנים ומתים. אחריהם ממשיך דור חדש באותו מסלול של לידה, חיים ומוות. והשאלה היא: בשביל מה? מהי המטרה של כל העניין הזה?

יהודי שומר מצוות יאמר: תכלית החיים היא ללמוד תורה ולקיים מצוות. אך גם על זה נשאלת אותה שאלה: והתורה והמצוות – מה תכליתן? או במילים פשוטות יותר: בשביל מה בכלל ברא הקב"ה את העולם? מהי מטרת הבריא?

ספרי המחשבה של היהדות, ובעיקר ספרי הקבלה ופנימיות התורה, עוסקים רבות בשאלה זו, שהינה שאלת יסוד. ניתנו לה תשובות אחדות, ממצות יותר וממצות פחות. תורת החסידות מאמצת בעיקר תשובה שמופיעה במדרש במילים ספורות: "נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים".

מרכז העולם

נתחיל מהסוף. הקב"ה רוצה איפוא שתהיה לו דירה 'בתחתונים'. מה שייך לדבר לגבי הקב"ה במושגים של 'עליונים' ו'תחתונים'? אין זאת, אלא שמושגים אלה מתייחסים למידת הקירבה אל האור האלוקי. העולמות שבהם מאיר האור האלוקי באורח גלוי נחשבים ל'עליונים', ואילו העולמות שבהם האור האלוקי הינו מצומצם ומוסתר – הם ה'תחתונים'. מכאן, ש'תחתונים' מכוונים בעיקר כלפי העולם הזה שלנו, שבו הגשמיות מכסה על הרוחניות עד כדי כך שיש מקום לחשוב שאין בעולם שום דבר אלוקי ושהכל טבעי.

גישה זו מעמידה אם כן במרכז הבריא דוקא את העולם

הזה שלנו ולא את העולמות הרוחניים הנאצלים. נכון, זהו העולם הכי שפל ותחתון, אבל דוקא בו רוצה הקב"ה, כי הוא רוצה "דירה בתחתונים" דוקא.

מהי 'דירה'? הבה נראה מה אומר המונח 'דירה' לגבינו. יכול אדם להימצא במקומות שונים: במקום העבודה, בבתי חברים, ברחוב וכדומה. כל מקום כזה מחייב צורת התנהגות אחרת. אי אפשר להתנהג ברחוב כמו במקום העבודה, ואי אפשר להתנהג בביתם של ידידים כמו ברחוב. כשהאדם מגיע לאחד המקומות הללו, הוא מתאים את עצמו למקום. אבל ישנו מקום אחד שבו האדם אינו צריך לחשוב על איש מלבדו ושבו הוא יכול להתנהג בצורה הכי חופשית ומשוחררת – זהו הבית הפרטי, הדירה. 'דירה' מסמלת איפוא את שיא החופש האישי ואת מלוא ההתגלות של האדם.

בלי קושיות

וכאן טמון הרעיון הגדול של תכלית הבריא, ה'דירה בתחתונים'. הקב"ה רוצה, שדוקא העולם הכי תחתון והכי שפל יהפוך ל'דירה' עבורו, כלומר – למקום שבו יוכל להתגלות בשיא שלימותו. אפילו בעולמות העליונים ביותר אין הקב"ה מתגלה כפי שהוא. הוא מצמצם ומגביל את אורו האין סופי כדי שהעולמות יוכלו לקבל זאת. אבל כאן, בעולם הזה, הוא רוצה להתגלות בלי שום הגבלות ובלי שום הסתרים. הוא רוצה שכאן תהיה 'דירתו'.

דבר מופלא זה נעשה באמצעות התורה והמצוות. כל דבר תורה שיהודי לומד בעולם הזה וכל מצוה שהוא מקיים בו, מכשירה אותו לתכליתו זו. העבודה הגדולה של עם ישראל בלימוד התורה ובקיום המצוות לאורך אלפי שנים – היא ההופכת את העולם הזה ל'דירה' עבור

הקב"ה, ועם בוא המשיח במהרה בימינו יתגלה כל זה ב'למה'. כששאלו פעם את רבי שניאור זלמן מליאדי: אבל למה נתאוהה הקב"ה ל'דירה בתחתונים'? השיב להם: הרי ענין זה נידון, כפי שניתן לשער, בהרחבה רבה ביותר המדרש עצמו אומר ש'נתאוהה' הקב"ה, ועל תאוהה אין בתורת החסידות, ועדיין אנו עוסקים רק ב'איך' ולא שואלים קושיות...

(מעובד מתוך אתר www.chabad.org.il)

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

עשרים ושנים פעם עצרו את ה"צמח צדק" באסיפת הרבנים בפעטרבורג, תר"ג, בגלל התייצבותו נגד דרישת המלכות אודות שינויים בחינוך וכו'. שאלו השר: הרי זוהי מרידה במלכות? השיבו ה"צמח צדק": מורד במלכות חייב מיתת הגוף, אך מורד במלכות שמים חייב במיתת הנפש! מה אם כן מכריע?...?

(מתוך 'היום יום' כ"ג חשון)

הסיפור השבועי

עשירי למניין

בבל הארבור, האזור היוקרתי ביותר במיאמי שבפלורידה, שוכן ה'שול'. זה בית כנסת ענק, מן המפוארים שבארצות הברית, אותו הקים שליח חב"ד, הרב שלום דובער ליפסקר.

בבית הכנסת חברים כשש מאות מתפללים קבועים, מנכבי הקהילה היהודית במיאמי ועשיריה. לשיעוריו השבועיים של הרב ליפסקר בפרשת השבוע יצא שם למרחוק, ומאות באים להאזין להם. הצלחתו מעוררת התפעלות והוא נחשב מודל לחיקוי גם בקרב חבריו, שלוחי חב"ד בעולם.

הצלחתו של הרב ליפסקר לא אפיינה, ודאי לא בממדיה הנוכחיים, את צעדיו הראשונים בעיר, לפני כשלושים וחמש שנים. בעקביות ובנחישות יצר קשר עם עוד יהודי ועוד יהודי, תוך התמודדות עם התנגדויות ועם אתגרים נוספים המאפיינים התחלות.

המקרה הבא, שסופר על ידי הרב ליפסקר (לשבועון 'כפר חב"ד'), אירע לפני שנים, בטרם הוקם ה'שול':

פתחנו בית כנסת לא גדול, שפעל בעיקר בשבתות. לאחר פטירת אבי החלטתי לייסד מניין יומי לתפילת שחרית. לפעמים היה חסר לנו עשירי למניין. הייתי מתקשר לחברת מוניות באזור ושואל אם יש להם נהג יהודי פנוי. כשהיו שולחים אותו אלינו, היינו אומרים לנהג להחנות את המונית, להפעיל מונה ולהיכנס פנימה. בסוף התפילה היינו משלמים לו את מחיר ה'נסיעה'...

בוקר אחד היה חסר לנו עשירי למניין, ובדיוק לא היה אז נהג יהודי בחברת המוניות. יצאתי לרחוב. לפתע הבחנתי בקשיש חובש כובע הפוסע לאיטו, נשען על

מקלו. "אתה יהודי?", פניתי אליו. "מה זה ענינך?!", השיב לי בהתרסה. "אבי נפטר, עליי לומר 'קדיש' ואני זקוק לעשירי למניין", אמרתי. "הנח לי, אינני מאמין בזה, אני הולך עכשיו לאכול ארוחת בוקר", אמר והמשיך לדרכו.

חזרתי לבית הכנסת ועדיין אין עשירי למניין. יצאתי שוב החוצה, וניגשתי למסעדה שבפינת הרחוב. הזקן ישב שם. "אתה חייב לעשות לי את הטובה הזאת ולהשלים מניין!", התחננתי. "איני מאמין בזה", חזר ואמר ביבושת. "אז אל תתפלל, רק תהיה נוכח במקום", הצעתי.

"כבר הזמנתי אוכל!", ניסה לנערני. "כמה זה עלה לך?", שאלתי. "שלושה דולר", ענה. הוצאתי מכיסי שלושה דולרים ושמתי על השולחן. רק אז הסכים לבוא עמי. "אבל אל תיתן לי טלית וסידור!", הזהיר. כל התפילה ישב 'נפוח' על מקומו ולא נגע בסידור.

למחרת ראיתיו שוב פוסע לאטו ברחוב, ושוב ביקשתיו להיכנס ולהשלים מניין. הפעם הסכים ביתר קלות, אך חזר הדגיש כי אינו מתפלל. כך נמשך הדבר ימים רבים. כעבור זמן הסכים להחזיק סידור, ואחר כך אף התעטף בטלית.

בוקר אחד הצעתי לו להניח תפילין. הוא דחה את הצעתי. "בערב ראש השנה אניח תפילין. אבל אל תביא לי תפילין, יש לי", אמר. ובאמת, בערב ראש השנה הגיע לתפילה עם שקית דהויה מיושן, והוציא מתוכה תפילין עתיקות.

בתשובה לשאלתי סיפר כי הוא בן תשעים ושלוש, וכי לא נגע בתפילין מאז בר המצוה, כלומר שמונים שנה! בהזדמנות זו אמר כי שם משפחתו שוסטר. סייעתי לו

להניח את התפילין של ראש, ואף החמאתי לו: "זה נראה עליך כמו כתר".

שוסטר נראה בטלן מוחלט. יום יום הופיע באותם מכנסיים דהויים ובאותה חליפה שבכיס החיצוני שלה היו עטים בצבעים שונים. 'נשיא' בית הכנסת שאל אותי לא פעם, מדוע אני מקדיש זמן רב כל כך לקשיש הזה. "הוא יהודי, וזו סיבה מספקת", עניתי בטבעיות.

בהתקרב הימים הנוראים נתנו את דעתנו על המתפללים הרבים שיבואו לתפילות. בית הכנסת לא היה יכול להכיל את כולם, ולכן שכרנו אולם גדול במלון 'שרתון'. שיערנו שיבואו כחמש מאות מתפללים. הזמנתי אפוא חמש מאות מחזורים.

בראש השנה ניגש אליי שוסטר ושאל: "מי שילם על כל המחזורים?". סיפרתי לו שעדיין לא שילמו עליהם. "אני אשלם", הצהיר. כשסיפרתי זאת ל'נשיא' בית הכנסת, הוא כבר ניגש לאחל לשוסטר 'שנה טובה'...

במרוצת הזמן נעשה שוסטר בעל תשובה ממש. הוא החל ללבוש ציצית, לאכול רק כשר, וכל חייו השתנו לגמרי. בשנת תשמ"ח הכריז הרבי מליובאוויטש על השנה

הזאת 'שנת הבניין'. התחלנו לחשוב על בניית בניין חדש של ה'שול'.

יום אחד פנה אליי שוסטר וביקש לקבוע פגישה עם חברי ועדת הבנייה. "כמה יעלה הבניין?", שאל בפגישה. חשבנו אז שהבנייה תעלה כשני מיליון דולר, וזה מה שאמרנו לו. "אז אני אתן לכם מחצית, מיליון דולר", הדהים אותנו שוסטר.

סוף הסיפור הוא שכעבור כארבע שנים אושפז שוסטר בבית רפואה ומצבו החמיר. הייתי אז בניו יורק, ומיד טסתי בחזרה וחשתי אל מיטתו. הוא כבר היה ברגעיו האחרונים. נזכרתי בתולדות הקשר בינינו ואחזתי בחיבה את ידו. "אם אתה אוהב אותי, לחץ את ידי", ביקשתי. מיד הרגשתי לחיצת ידו. קראתי עמו "שמע ישראל" וכשהגענו ל"ובשעריך", יצאה נשמתו.

לאחר פטירתו התברר לנו כי הוא הותיר לנו מהירושה שלו עוד סכום גדול לבית הכנסת ולפעילות לקירוב לבבות. אך העיקר – היהודי זכה בסוף ימיו לשוב לצור מחצבתו.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב – 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה – 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת חיי שרה

קבורת שרה במערת המכפלה

שרה הולכת לעולמה בגיל 127 שנים (מסמיכות סיפור פטירתה בתורה מיד לאחר תיאור העקידה, למדים חז"ל כי הצער הגדול שנצטערה כששמעה שבנה יחידה יצחק מובל לעקידה הוא ששבר לבה וקיצר חייה).

אברהם יוצא מבאר שבע (אליה הגיע לאחר העקידה בהר המוריה שבירושלים) ועולה לחברון כדי לספוד לשרה ולעסוק בקבורתה במערת המכפלה (בית קבורה ועליית גג על גביו) שבחברון, המקום בו קבורים אדם הראשון וחוה אשתו. לשם כך מנהל אברהם מיקוח קצר על קניית המקום מול הבעלים של הקרקע, עפרון מבני חת. תחילה, מפני כבודו וגדולתו של אברהם, מוכן עפרון החתי למסור לו את אחוזת הקבר ללא שום תמורה כספית. אלא שאברהם מעדיף לשלם במיטב כספו בעבור המקום (אף כי הארץ כולה מובטחת לו ולבניו מאת ה' עד עולם). ובסופו של דבר רוכש הוא את מערת המכפלה ומשלם בעבורה, כפי דרישת עפרון, את הסכום "ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר" לעיני כל תושבי חת.

שרה אמנו נקברת במערת המכפלה.

שליחות אליעזר לחרן

אברהם מצוה את עבדו הנאמן אליעזר כי יצא לחרן (מולדת אברהם בה גרים עדיין בני משפחתו) כדי לאתר שם כלה עבור בנו יצחק. הוא משיביו לבל ישדך לבנו יחידו מבנות הכנעניים יושבי הארץ, אלא אך ורק ממשפחתו היושבת בארם נהריים. כמו כן, אוסר הוא עליו למצוא שידוך שיאלץ את יצחק לרדת מארץ כנען, אלא

כלה שתיאות מרצונה לבוא אליו אל ארץ כנען.

לשאלת אליעזר שמא לא תסכים הנערה לבוא, מביע אברהם את בטחונו בה' אשר כפי שעזר לו עד עתה כך יפליא עמו את ברכתו גם להבא. ומכל מקום, מוסיף אברהם, באם לא תרצה הכלה המיועדת ללכת עמך ארצה, פטור תהיה מן השבועה שהשבעתיך.

כפיצת הדרך וגילוי רבקה

אליעזר יוצא לשליחותו ועימו עשרה גמלים טעונים נדוניה ומתנות לכלה ולמשפחתה. באורח פלא מתקצרת לו דרכו ולעת ערב מוצא הוא את עצמו ליד באר המים שבפאתי העיר, בדיוק בשעה שיוצאות בנות המקום אל הבאר לשאוב מים לביתן. אליעזר מקווה שגם הכלה המיועדת נמצאת בין הבנות ומתלבט כיצד יזהה אותה. הוא מחליט כי סימנה של הכלה הראויה ליצחק תהייה מידותיה הטובות – הנערה אשר לבקשתו תשקהו מים ואף תציע להשקות גם את גמליו, היא המיועדת לבן אדונו. הוא מתפלל לה' ומבקש כי יצליחו בשליחותו.

עודו נושא משאלתו, והנה מבחין הוא בנערה טובת מראה הנגשת עם כדה לשאוב מן הבאר. למראה מימי הבאר העולים לקראתה, ממחר הוא לבקשה "הגמיאני נא מעט מים מכדך". הנערה נענית ומשקה מכדה את אליעזר ומיד מציעה כי תשאב מים גם לגמליו. היא אינה ממתנה לתגובתו וממהרת לשאוב בזריזות גם עבור הגמלים.

נרעש מהנס הגלוי המתרחש לנגד עיניו, מעניק עבד אברהם לנערה תכשיט נזם זהב ושני צמידים מרכוש אדונו. ולשאלתו לשמה ולמוצאה משיבה היא כי שמה

רבקה בת בתואל, נכדתם של מלכה ונחור אחי אברהם, ובביתם יש מקום לארחו ומזון לגמליו. אליעזר משתחוה ומודה לאלוקי אברהם שהנחהו אל בית אחי אדונו.

הצלחת שליחות אליעזר

רבקה ממחרת אל בית הוריה לבשרם אודות בואו של האורח החשוב. לבן, אחי רבקה, מבין על פי התכשיטים היקרים שהוענקו לאחותו כי מדובר בשליחם של קרובי משפחה עשירים. הוא יוצא בריצה לקבל את פני האורח ומזמינו אחר כבוד לביתם. מיד בהגיעו אל ביתם מבקש אליעזר לשבת ולשוחח עם בני הבית אודות מטרת הגעתו. וכשמוגשת לפניו ארוחה, מסרב העבד הנאמן להכניס דבר לפיו קודם ביצוע שליחות אדונו.

ראשית לכל, פותח הוא בהצגת עצמו "עבד אברהם אנוכי". הוא מספר להם אודות אדונו אברהם, משפחתו ועושרו הרב ומפרט באוזניהם את השתלשלות האירועים: למן השבעתו על ידי אדונו כי יצא לחרן לקחת מבני משפחתו אשה לבנו יחידו יצחק; דרך נס קפיצת הדרך שאירעה לו בהגיעו בו ביום אל הבאר בחרן; וכלה בתפילתו-בקשתו מאת ה' כי יצליחו בשליחותו ובהשגחה העליונה שזימנה לו את רבקה על באר המים. בסיום דבריו מבקש הוא מהם את ידה של רבקה בעבור יצחק.

בתואל אבי רבקה ולבן אחיה ממהרים להביע את הסכמת המשפחה, באומרם כי "מה' יצא הדבר". נרגש מההצלחה האלוקית שמאירה לו פנים, משתחוה אליעזר שוב ארצה ומודה לה'. הוא מוציא את המתנות שהביא עמו ומעניקם לכלה ולמשפחתה.

לאחר לינת לילה במקום מבקש אליעזר עם בוקר לצאת עם רבקה מיד לארץ כנען. המשפחה מצדה מנסה לעכב את יציאתם החפוזה, אך לבסוף מוחלט כי ישאלו את פי

רבקה באוהל שרה

בהתקרבתם אל מקום אהלי אברהם שבארץ הנגב, מבחינה רבקה מרחוק באדם הדור ונשוא פנים (הוא יצחק אשר יצא להתפלל בשדה לפני ה'). למראהו רוכנת רבקה מן הגמל ומטה עצמה לכבודו כלפי הקרקע. לשאלתה מי האיש, משיב אליעזר כי הוא אדונו יצחק. רבקה מכסה את ראשה בצעיף לכבוד חתנה.

יצחק שומע מאליעזר עבד אביו את כל פרטי מסעו. לאחר מכן מביא הוא את רבקה כלתו אל אוהל שרה אמו ומתנחם בה על מות אמו.

אברהם מוריש ליצחק את כל אשר לו

לאחר פטירת שרה מחזיר אברהם את הגר (המכונה עתה בכתוב - קטורה) לביתו והיא יולדת לו ילדים, נכדים ונינים. ברבות הימים מעניק הוא לכל בני פלגשיו מתנות ומשלחם מעל פניו לארץ קדם. אמנם את זכויותיו הרוחניות, רכושו הרב וכל קנייניו הגשמיים מוריש אברהם ליצחק בנו יחידו, כמאמר ה' אליו "כי ביצחק יקרא לך זרע".

בן מאה שבעים וחמש שנה מסתלק אברהם מן העולם בשיבה טובה, זקן ושבע. מן הפסוק "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו", למדים חז"ל כי ישמעאל חזר בתשובה בהעמידו עצמו שני ליצחק שעה שקברו שניהם את אביהם לצד שרה אשתו במערת המכפלה.

צאצאי ישמעאל ופטירתו

בסיום הפרשה מפרטת התורה את שמות בני ישמעאל, שנים עשר נשיאים לאומותם, ומתארת את פטירת ישמעאל בהיותו בן 137 שנים.

השליחות הראשונה והאחרונה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

**מהותו האמיתית של אברהם היא, שהוא אבי עם ישראל, ולכן נתן ומסר את כל כולו
בנישואי יצחק ורבקה**

שכן מהותו האמיתית של אברהם היא, שהוא אבי עם ישראל, ולכן נתן ומסר את כל כולו בנישואין אלה.

נשמה וגוף

כפי שמוסבר בתורת החסידות, נישואי יצחק ורבקה מסמלים את הייעוד של כל הבריאה – החיבור וההתאחדות של הנשמה והגוף. יצחק היה בארץ ישראל, במקום הקדושה, ואף הוא עצמו היה קודש, שכן נתקדש לעולה תמימה בניסיון העקדה. רבקה הייתה בחוץ לארץ, בביתם של בתואל הארמי ולבן, וכביטוי המדרש: "כשושנה בין החוחים".

הנישואין של שניהם מבטאים את ההתחברות של שני הקצוות הללו – רוחניות וגשמיות, נשמה וגוף. התחברות זו היא תכלית כל הבריאה – להשכין את הקדושה האלוקית כאן למטה ולעשות מהעולם הזה הגשמי כלי להשראת אור ה'.

"עשינו שליחותנו"

זה גם ההסבר שהתורה מאריכה כל כך בתיאור כל פרטי שליחותו של אליעזר. זו השליחות הראשונה המסופרת בתורה, ואליעזר היה השליח לבצע את החיבור בין הקדושה למציאות הגשמית, ובשליחות זו יש חשיבות עליונה לכל פרט ופרט.

שליחות זו הוטלה אחר כך על כל יהודי, והקב"ה נותן

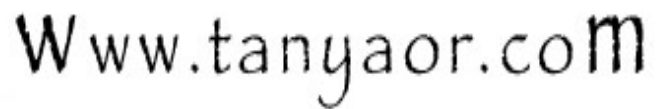
"ויקח העבד עשרה גמלים... וילך וכל טוב אדוניו בידו" כאשר שלח אברהם את אליעזר למצוא אשה ליצחק, נאמר: "וכל טוב אדוניו בידו", מסבירים המפרשים, שאברהם העניק לאליעזר את כל רכושו, כדי שמשפחת הכלה תיווכח שיצחק הוא הבעלים על כל רכושו של אביו. דבר זה דורש ביאור. אין זה מקובל (גם לא על פי ההלכה) שאב יעניק לבנו – כמתנה בחייו – את כל רכושו. בפרט שאברהם חי אחר כך עוד שלושים וחמש שנים ונזקק לרכוש לצורך עצמו. נוסף על כך, הלוא אברהם אבינו היה עשיר גדול, ולכאורה היה די בכך שייתן חלק מרכושו ליצחק, ולשם מה נזקק לתת לו את כל רכושו?

הנישואין הראשונים

מתנתו זו של אברהם מעידה על החשיבות העצומה שייחס לנישואין בין יצחק לרבקה. אלה היו נישואין לא רק של שני בני אדם פרטיים, אלא הנישואין הראשונים של זוג יהודי (לאחר קיום מצות המילה). מנישואין אלה נתהווה עם ישראל ומהם הוא שואב את קיומו עד סוף כל הדורות.

חשיבותם של הנישואין הללו באה לידי ביטוי בכך שאברהם נתן ליצחק את כל רכושו. בכך גילה והדגיש, שהוא משקיע בנישואי בנו את כל כולו, את כל מהותו.

את "כל אשר לו" לעם ישראל להצלחת עבודת השליחות.
בכל דור ודור יש שלבים נוספים בעבודת השליחות
הכללית של עם ישראל.
עתה, בדורנו, השליחות היחידה שנותרה היא – לקבל

חסידות על הפרשה חיי שרה

זכות ישמעאל – היותו בן אברהם ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם (כה,יב)

כשלומדים על תולדות ישמעאל, שהיו לו שנים עשר נשיאים, נשאלת השאלה: מדוע מגיעה לישמעאל 'התפשטות' שכזו? כדי לתרץ את השאלה מדייק הכתוב שישמעאל היה "בן אברהם". כלומר – גדולה זו לא משלו היא, אלא משל אברהם אביו. אברהם, מצד מידת חסדו, ביקש: "לו ישמעאל יחיה לפניך", "לפניך" דוקא, היינו בחסד שלמעלה, שהוא בלי גבול, ותפילתו אכן נתקבלה – "ולישמעאל שמעתיוך".

(ליקוטי שיחות, כרך ה', עמ' 356)

בעניני קדושה – יש לתת את המיטב בעניני העולם – די בעסק מועט

ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. ולבני הפלגשים... נתן אברהם מתנות (כה,ה-ו)

"ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק" – עיקר ומיטב הכוחות והזמן צריכים לנצל לעניני קדושה ועבודת ה' (יצחק שהיה 'עולה תמימה', רומז לעניני הקדושה).

"ולבני הפלגשים... נתן אברהם מתנות" – ואילו להתעסקות בעניני העולם די ב'מתנה' בעלמא, שאין לה שיעור ואפשר לתת גם דבר מועט. יהודי אמנם חייב לעשות 'כלי' טבעי לפרנסתו, שבו תשרה ברכת ה', אך היות שאין כאן אלא עשיית 'כלי' בלבד, אין להיות מושקעים בעשייה זו, ודי בעסק מועט כדי 'לצאת ידי חובה'.

(ליקוטי-שיחות, כרך ה', עמ' 344)

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפש

YouTube f

תניא
תודעות
עצמית
ביהדות

שבת שלום!!!

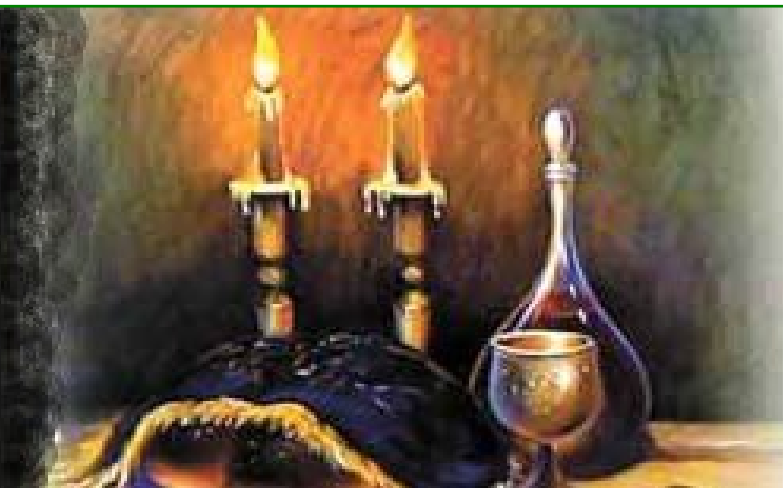
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון חורף)
17:18	16:05	י-ם
17:20	16:19	ת"א
17:18	16:09	חיפה
17:22	16:23	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון